

பாரதியாரின் பயணக் கட்டுரைகள்– வருணனை மொழிநடையும்

புனைவுமொழிக்கட்டமைப்பும்

The Travelogues of Bharathiar: Descriptive language style and fictional language structure

முனைவர் பாரதிபிரகாஷ் ச.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு.

Dr. Bharathi Prakash. S., Assistant professor, Tamil Department, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamilnadu.

Email: bharathiprakaash@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-0355-9511>

Abstract:

Travelogue is one of the important literary genre in Indian literary arena. It is a relatively recent genre in Indian literature, emerging in the second half of the nineteenth century. Travelogue is the outcome of the travel experience which is opposed to the imagined descriptions in fictional narratives. There is no single term that fully describes the complexities and diversity of travel writing. The vast majority of travelogues are written in prose. The majority of people identify travel writing with stories about strange places or characters. Though everything published in this format may be considered a voyage, it is not Travelogue. Aatruppadai, Yathirai, Selavu, Payanam, and Prayanam are examples of travel-themed literary terms that span the Sangam to modern eras in Tamil literature. One of the pioneers of contemporary Tamil travelogue is Maha Kavi Bharathi. who wrote the book Our Congress Yathra, (Eṇkaḷ kāṅkiras yāttirai). a comprehensive account of his Congress party meeting trips.. His other travel writings include Pāpanācam and My Erode Yathra (Eṇ īrōṭṭu yāttirai). The descriptive language and fictional language structure present in his travel writings are examined in this article. The main focus is the 'descriptive language' of Bharathiyar.

Keywords : Travel, Pilgrimage, Route, Record, Papanasam, Congress Yathra, Fictional Language.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இந்திய இலக்கிய அரங்கில், பயண இலக்கியம் (Travelogue) ஒரு முக்கியமான வகையாக விளங்குகிறது. இது இந்திய இலக்கியத்தில் ஒப்பீட்டளவில் புதிய ஒரு வகையாகும், இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் தோன்றியது. புனைகதை இலக்கியங்களில் கற்பனையாக விவரிக்கப்படும் காட்சிகளுக்கு மாறாக, பயண இலக்கியம் என்பது நேரடிப் பயண அனுபவங்களின் விளைவாகும். பயண எழுத்தின் சிக்கலான தன்மையையும் பன்முகத்தன்மையையும் முழுமையாக விவரிக்கக்கூடிய ஒரு தனிச்சொல் இல்லை. பெரும்பாலான பயண இலக்கியப் படைப்புகள் உரைநடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான மக்கள், பயண எழுத்தை வேற்று இடங்கள் அல்லது விசித்திரமான கதாபாத்திரங்களைப் பற்றிய கதைகளுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றனர். இந்த வடிவத்தில் வெளியிடப்படும் அனைத்தும் ஒரு பயணமாகக் கருதப்பட்டாலும், அது பயண இலக்கியம் ஆகாது. சங்க

காலம் முதல் நவீன காலம் வரையிலான தமிழ் இலக்கியத்தில், பயணத்தை மையமாகக் கொண்ட இலக்கியச் சொற்களுக்கு 'ஆற்றுப்படை', 'யாத்திரை', 'செலவு', 'பயணம்', 'பிரயாணம்' போன்றவை எடுத்துக்காட்டுகளாகும். தற்கால தமிழ் பயண இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர் மகாகவி பாரதியார். இவர் தனது காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டங்களுக்கான பயணங்களைப் பற்றிய விரிவான பதிவான "எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை" என்ற நூலை எழுதினார். அவரது மற்ற பயண எழுத்துக்களில் "பாபநாசம்" மற்றும் "என் ஈரோடு யாத்திரை" ஆகியவை அடங்கும். இந்தப் பயண எழுத்துக்களில் காணப்படும் விளக்க மொழி மற்றும் புனைவு மொழி அமைப்பு இந்தக் கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது. பாரதியாரின் 'விளக்க மொழி'யே முக்கியக் கவனம் செலுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: பயணம், யாத்திரை, வழி, பதிவு, பாபநாசம், காங்கிரஸ் யாத்திரை, புனைவு மொழி

தமிழ் மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டு பழைமையான இலக்கண, இலக்கியங்களை உடையது. இலக்கண நூலான, தொல்காப்பியத்தில் உரைநடையைப் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. உரைநடை என்பது, சிலம்பில் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாக இடம்பெற்றுள்ளது. பக்தி இலக்கியத்திலும் ஆங்காங்கு உரைநடை இலக்கியச் செல்வாக்கு தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. கல்வெட்டுக்களில் உரைநடை பெருமளவில் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கில மொழியிலுள்ள நல்ல உரைநடை இலக்கியங்களையும், அறிவியல் நூல்களையும் மக்கள் கற்கத் துவங்கினர். ஆங்கிலக் கல்வியறிவு, அச்சு இயந்திரவளர்ச்சி, நூல் கற்கும் ஆர்வம் ஆகியவற்றின் காரணமாக 19,20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழில் உரைநடை இலக்கியம் வளரத் துவங்கியது. இவ்வாறு காலம் தோறும் மாறி வந்த தமிழ் உரைநடை இலக்கியத்தை குறிப்பாக பயண இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்தவர்களில் பாரதியார் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஆவார். இவருடைய பயணஇலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள வருணனை மொழிநடையும் புனைவு மொழிக் கட்டமைப்பும் பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இதில் பாரதியாரின் வருணனை மொழி மையப் புள்ளியாக விளங்குகிறது.

பயண இலக்கியம் - அகராதிகளின் விளக்கம்

பயணம் என்பதற்கு மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி புறப்பாடு, வெளியீடு, பிரயாணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. தமிழ் லெக்ஸிகன் பயணம் என்பதற்குப் பிரயாணம் என்று பொருள் தருகிறது. க்ரியாவின் தமிழ் அகராதி இருக்கும் ஊர், நகரம் முதலியவற்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குச் செல்லும் பயணம் என்று விளக்கம் தருகிறது. பயணஇலக்கியம் என்பதற்கு, 'ஒரு புதிய இடத்தை அல்லது சில இடங்களைப் பற்றிய செய்திகளைப் பயணம் செய்தவரின் அனுபவத்தில் குழைத்து எடுத்துப் படிப்போருக்குச் சுவையும் எழுச்சியும் தரும் விதமாகச் சொல்லுவதே சிறந்த பயணஇலக்கியம் (இரா.ஞானபுஷ்பம், பக்.2) என்று இரா.ஞானபுஷ்பம் வரையறை தருகிறார்.

இரா. மோகனா தனது பயணஇலக்கிய நூலில் பயணஇலக்கியம் என்பது, 'ஒருவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் அதனால் அடைந்த உள்நுணர்வுகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ள எழுதப்பட்டதே பயண இலக்கியம் ஆகும்'

(இரா.மோகனா, பக். 8) என்று வரையறை செய்கிறார். 'பயணம் தொடர்பான பேச்சு, சொற்பொழிவு, கட்டுரை, கதை, கவிதை, படம், திரைப்படம் போன்றவற்றைப் பயணஇலக்கியம் எனலாம். (சோபனா பட்டாசார்ஜி பக்.8 இடம் பெற்றுள்ள பயண இலக்கியத்திற்கான வரையறையின் கருத்து நிலை மொழி பெயர்ப்பு).

நினைவுகளின் பின்னோக்குப் பார்வை

இலக்கியப் படைப்புக்குப் பின்னணியாக அமையக்கூடிய நிலம் என்பது, புவியியல் அடிப்படையிலான நிலமாக மட்டும் இல்லாமல், இன, மொழி, சமூக, பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. படைப்பாளர் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில் வாழும் அல்லது சிந்திக்கும் சூழலே, படைப்பின் பின்னணி நிலமாக மாறுகிறது. பின்னணி நிலம் என்பது, அங்குள்ள இயற்கை வளம், ஆறு, மலைப்பகுதிகள், தாவரங்கள், விலங்குகள், உணவு ஆகிய கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். அத்துடன் படைப்பாளர்கள் தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் தாம் வாழும் சமகாலத்தின் சமூக, அரசியல், வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் சேர்த்தே பதிவு செய்கிறார்கள். பயண இலக்கியங்கள் இதற்குச் சிறந்த சான்றாகும். பயணங்கள், பாதைகள், அதன் வழியே கிடைக்கும் தரவுகள் மூலம் பயண இலக்கியம் கட்டமைக்கப்படுகிறது. இது பயணத்தைப் பின்னோக்கி மேற்கொள்வது போன்றதாகும். பயணஇலக்கியம் என்பது, பயண எழுத்தாளர்களின் நினைவுகளையும் அது சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க உதவுகின்றன. சுருங்கச் சொல்வதெனில், 'நினைவுகளின் மீள் உருவாக்கம்' என்றும் இதனைக் கூறலாம்.

பயண இலக்கியம் படைக்கும் முயற்சியில் பயணம் மேற்கொள்ளும் இடங்களைக் கண்டு களித்தல், ஆவணப்படுத்துதல் ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறு நிலைகளில் நிகழ்கின்றன. இவற்றை நாம் பயண இலக்கியமாக ஒரே அடுக்கில் வாசிக்கிறோம். பயணம் மேற்கொள்ளும் போது கிடைக்கக்கூடிய தரவுகளை முழுமையாகச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்வதும் நாட்குறிப்பு போல எழுதுவதும் பயண இலக்கியத்தின் முதல் படியாக அமைகிறது. ஆவணப்படுத்தும் இரண்டாம் நிலையில் உரிய விளக்கங்களைச் சேர்ப்பதும் தேவையற்ற தரவுகளை நீக்குவதும் இன்றியமையாததாகிறது. அத்துடன் பயண இலக்கியத்திற்கு உரிய மொழிநடையில் புனைவு மொழியோடு பயண இலக்கியத்தை படைப்பதும் அவசியமாகிறது. முறையான திட்டமிடலுடன், உரிய தரவுகளுடன் எழுதப்படும் பயண இலக்கியங்கள் வாசகர்களிடையே நம்பகத்தன்மையை பெறுகின்றன.

பாரதியாரின் பயணக்கட்டுரைகள்

பாரதியார் பிற படைப்பிலக்கியங்களைப் போலவே பயணஇலக்கியம் படைப்பதிலும் முன்னோடியாக இருந்துள்ளார். சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டுக்குச் சென்ற பயண அனுபவங்களை 'எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை'(1907) என்ற பெயரில் கட்டுரையாக, சிறு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பாபநாசம் சென்ற பயண அனுபவங்களை 'பாபநாசம்'(1919) என்ற தலைப்பிலும் ஈரோட்டுப் பயண அனுபவங்களை 'என் ஈரோட்டு யாத்திரை'(1921) என்ற பெயரிலும் சுதேசமித்திரன் இதழில் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் 'எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை', கல்வி நோக்கப்

பயணமாகவும் 'பாபநாசம்', 'என் ஈரோட்டு யாத்திரை' இரண்டும் காட்சி நோக்கப் பயணமாகவும் அமைந்துள்ளன. 'எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை' நூலில் சூரத் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தேசியத் தலைவர்கள், அங்கு கண்ட நிகழ்வுகளின் வருணனை இடம் பெற்றுள்ளது. 'பாபநாசம்', பயண அனுபவம்இயற்கை வருணனையாக அமைந்துள்ளது. 'என் ஈரோட்டு யாத்திரை' நிகழ்வுகளின் வருணனையாகவும் அங்குள்ள மக்களின் இயல்பு பற்றிய விவரிப்பாகவும் அமைந்துள்ளது.

பயணத்தின் மூலமாக பல்துறை அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள இயலும் என்ற கருத்தினைக் கொண்டவராக பாரதியார் விளங்கினார். 'யாத்திரை' (எக்ஸ்கர்ஷன்) குறித்து, 'சமூகம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் 'குணமது கைவிடேல்' என்ற கட்டுரையில் கூறும் கருத்துக்கள் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கன. இதனை, "பிள்ளைகளை உபாத்தியாயர்கள் வன போஜனத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அங்கு பிள்ளைகள் தமக்குள் நட்பும், அன்பும், பரஸ்பர ஸம்பாஷணையில் மகிழ்ச்சியும் எய்தும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மலைகள் கடலோரங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று இயற்கையின் அழகுகளையும், அற்புதங்களையும், பிள்ளைகள் உணர்ந்து மகிழும்படி செய்ய வேண்டும். பல விதமான செடி, கொடிகள், மரங்கள், லோஹங்கள், கல் வகைகள் முதலியவற்றின் இயல்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும்" (பாரதியார், பக். 380) என்று பயணங்களின் தேவையினையும் அவைதரும் பயன்களையும், பண்புகளையும் விவரிக்கிறார். சிறு வயதிலேயே பயணம் மேற்கொள்வதன் மூலம் மன நலம், உடல் நலம் இரண்டும் மேம்படும் என்ற கருத்தினை உடையவர் பாரதியார் என்பது இதன் மூலம் புலனாகிறது.

எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் 1907-ம் ஆண்டு சூரத் காங்கிரஸ் கூட்டம் ஒரு முக்கியமான திருப்பமாகும். இக்கூட்டத்தில்தான் மிதவாதிகள், தீவிரவாதிகள் என்ற சூரத் பிளவு ஏற்பட்டது. சூரத் காங்கிரஸில் இருகட்சியினரும் தத்தம் கொள்கைகளை நிலைநாட்டும் பொருட்டு பலம் சேர்த்துக் கொண்டு கூடியிருந்தார்கள். சென்னையில் இருந்து புதிய கட்சியை ஆதரிக்கும் பிரதிநிதிகள் நூறுபேருக்கு மேல் சென்றிருந்தனர். இவர்களை முன்னின்று அழைத்துச் சென்றவர் பாரதியார். மேற்கண்ட பயண அனுபவத்தை சென்னை திரும்பியதும் "எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை" என்ற சிறு நூலாக வெளியிட்டார். சூரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற அனுபவத்தை, எளிமையான சொற்களில் அத்தியாவசியமான தகவல்களை மட்டும் சேர்த்து பாரதியார் விளக்கி எழுதி இருக்கிறார். மேற்கண்ட பயணத்தில் உடன்வந்தவர்களில், குறிப்பிடத்தக்க ஆளுமைகளின் பெயர்களை மட்டும் பதிவு செய்துள்ளார். பயண இலக்கியம் எவ்வாறு துவங்கி எழுதப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை உரிய சான்றாக விளங்குகிறது.

இதனை,

சென்னப்பட்டணத்து ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷனிலிருந்து 21ம் தேதி சனிக்கிழமையன்று மாலை சென்னப்பட்டணத்துப் புதிய கட்சிப் பிரதிநிதிகளிலே சுமார் 30 பேர் புறப்பட்டோம். தஞ்சாவூர் கே.ராமஸாமி அய்யர், தூத்துக்குடி ஸ்ரீசீதம்பரம்பிள்ளை, சென்னப் பட்டணத்திலிருந்து ஸ்ரீ சக்கரைச்

செட்டி, பி.ஏ.,பி.எல்., ஸ்ரீதுரைஸாமி அய்யர், எம்.ஏ.பி.எல்., ஸ்ரீசங்கரநாராயணய்யர், ஸ்ரீவெங்கடரமணராவ், ஸ்ரீயதிராஜ் சுரேந்திரநாத், நான் முதலியவர்களும், திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து சில பிரபுக்களும் வெளியூர் கனவான்கள் சிலரும் எங்கள் கூட்டத்திலே சேர்ந்திருந்தனர். ஸ்டேஷனுக்கு எங்களுடைய சிநேகிதர்களும் சுதேசபக்தியின் விசேஷத்தினால் எங்களைப் பிரியத்துடன் உபசரித்தனுப்ப வந்த கனவான்களும், நானாதிசைகளிலிருந்தும் வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள்.

இவ்வளவு விசுவாசமும் உண்மை நிலையும் வாலிபர்கள் பெற்றிருப்பது பாரத ஜாதிக்கு கேழ்ம காலம் வந்துவிட்டதென் பதற்கு ஓர் நல்லடையாளமென்று எங்களுக்குத் தோன்றியது.ட்ரெயின் புறப்பட்டது. ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் நம்மவர்கள் "வந்தேமாதர" முழக்கம் இடைவிடாது நடத்தி வந்தார்கள். எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகார முதலிய சவுகரியங்க ளெல்லாம் வழி ஸ்டேஷன்களிலே பல தேசாபிமானிகளால் தயார் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஓர் இரவும் ஒரு பகலும் கழிய மறு இரவிலே சுமார் 10 மணிக்கு புனா ஸ்டேஷனுக்கு வந்து சேர்ந்தோம் (ரா.அ.பத்மநாபன்(தொ), பக்.510,511) என்று வருணனை செய்துள்ளார். புறப்பட்ட இடம், சேரும் இடம், உடன் பயணிப்போர், பயண தூரம், வழி, தங்குமிடம், அங்குள்ள வசதிகள் ஆகிய விபரங்களை முழுமையாகப் பதிவு செய்துள்ளார். மேற்கண்ட செய்திகளோடு தான் தங்கி இருக்கும் இடத்திற்கு பயண தூரம் எவ்வளவு? எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தோம்? அந்த இடத்திற்கு அதற்கு முன்பு வந்து சென்றவர்கள் யார்? என்பதை எல்லாம் தேர்ந்த பயண இலக்கியப் படைப்பாளர் போல எழுதியுள்ளார். இதில், பாரதியாரின் பயண இலக்கிய வருணனை மொழிநடையும் புனைவு மொழிக் கட்டமைப்பும் இயல்பாக அமைந்துள்ளன. இதனை,

திங்கட்கிழமை காலை, பம்பாய் நகரத்தில் வந்திறங்கினோம். ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கருகேயுள்ள 'ஸர்தார் கிரகம்' என்ற ஒரு வசதியிலே கொண்டு எங்களை ஸ்ரீ வி.ஓ. சிதம்பரம் பிள்ளை இறக்கி விட்டார். அவர் வியாபார சம்பந்தமாக அடிக்கடி பம்பாய்க்கு வந்து பழக்கமுடையவராதலால், எங்களுக்குக் காண்பித்த வசதி மிகவும் நல்லதாக அமைந்திருந்தது. நாங்கள் அங்கே தங்கியிருந்த ஒரு நாளில் மட்டும் அந்த இடத்திற்கு சுமார் 1000 விருந்தாளிகள் வந்திருக்கக்கூடும். அப்படியிருந்தும் அவர்களுக்கெல்லாம் தக்கபடி உபசரணைகள் செய்யப்பட்டன. நாங்கள் வந்ததற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகத்தான் ஷெ(மேற்படி என்பது பொருள்) கிருகத்திலே திலகர், லஜ்பதிராய், அஜித்ஸிங் என்ற மூவர்களும் வந்திருத்துவிட்டுப் போனதாகக் கேள்வியுற்றோம். (மேலது,ப.512)என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம். (இதில் 'வசதி' என்ற சொல்லை 'விடுதி' என்ற பொருளில் பாரதியார் பயன்படுத்தி உள்ளார். ஷெ என்ற குறியீட்டுக்கு மேலே உள்ள என்பது பொருள்)

பாபநாசம்

பாபநாசத்திலே அமைந்துள்ள நதியில் நீராடிய அனுபவத்தையும் நீரிலுள்ள மீன்களையும் நதி நீரின் சுவையையும் அங்குள்ள குரங்குகளையும் பாரதியார் அழகாக வருணனை செய்துகாட்சிப் படுத்துகிறார். இதனை, ஸ்நானத்துக்கு பாபநாசத்து ஜலம் மிகவும் இன்பமானது. வாய்க்குத் தேன் போன்ற ருசியுடையது. இது பொதிய மலை மீது பல்லாயிரம் கிளைகளாகத் தோன்றி வரும் வழியிலே

எண்ணற்ற ஒளவுதிகளை தீண்டி வருவதால், இந்த ஜலத்தில் ஸ்நான பானங்கள் செய்வதினின்றும் எல்லாவித நோய்களும் நீங்கிப் போய்விடுமென்று சொல்கிறார்கள்.

வேஷ்டி துவைப்பதற்கும் இந்த ஜலம் மிக நல்லது - இந்த ஜலத்தில் நனைத்துப் பாறையின்மேல் இரண்டடி அடித்தவுடனே வேஷ்டி வெள்ளை வெளேரென்று பால் போலாய்விடுகிறது. ஆஹாரத்துக்கும் இவ்விடம் மிகவும் ஸௌக்யமானது. நான்கு புறமும் ஜலமேடை நடுவே ஒரு பாறைத் திட்டின் மீது பளிங்கு போல் வழுவழப்பான கல்லைக் கழுவி அதன் மேல் தோசை அல்லது அன்னத்தை வைத்துக் கொண்டு தின்றால் அது வாய்க்கு அமிர்தம் போலிருக்கிறது. (சி. சுப்ரமணியபாரதி, சுதேச மித்திரன், 02-01-1919 -18-01-1919) என்ற பகுதியின் மூலம் நன்கு அறியலாம். மேற்கண்ட வருணனை மொழி நடையில் பாப நாசத்தில் உள்ள நீரின் இயல்பையும் அதன் பயன்களையும் அதற்குரிய காரணத்தையும் பயண இலக்கிய ஆசிரியராக, நுட்பமாக விவரிக்கிறார்.

மேற்கண்ட பயண அனுபவத்திற்கு இணையான பயண அனுபவத்தை செல்லம்மாள் பாரதியும், தனது பாபநாசம் யாத்திரையில் வருணனை செய்கிறார், இதனை, பாபநாசம், மதுர நாமம். மதுரமான தீர்த்தம். பாபநாசத்து நதியில் நாலுபுறம் ஜலம் சூழ்ந்திருக்க நடுப் பாறைகளில் உட்கார்ந்து அன்னம் புஜித்துத் தீர்த்தத்தை வாரிக் குடித்து, அந்தப் பொன் மீன்கள் துள்ளி விளையாடக் கண்டு சந்தோஷப்படாத ஜன்மம் என்ன ஜன்மம்? நாங்கள் பாபநாசத்துக்கு வந்து சேரும்போது இராத்திரி ஏழுமணி இருக்கும் சமையையெல்லாம் சத்திரத்தில் கொண்டு வைத்துவிட்டு தோசையை எடுத்துக் கொண்டு ஆற்றங்கரையில் புஜிக்கப் போனோம். இருட்டுக் குகையாக இருந்தது. கையில் லாந்தல் கொளுத்திக் கொண்டு போனோம். ஜலத்துக்கு நடுவில் ஒரு பாறைமேல் தோசையை வைத்துக் கொண்டு தின்றோம். பாறையை ஜலத்தாலே அலம்பி, அதில் வைத்துக்கொண்டு ஜலத்தில் முழுக்கி முழுக்கி தோசையை விழுங்கினால் மிகவும் ருசியா, இருக்கும். முதலாவது நானும் கிட்டண்ணாவும் அப்பாவும் தின்றோம். பிறகு அம்மா போஜனம் தொடங்கினாள். (ரா.அ.பத்மநாபன்(தொ),ப.176) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம். பாபநாசத்திற்கு பாரதியார் தனியாகவும் செல்லம்மாள் பாரதி தனது குடும்பத்தினருடனும் சென்றுள்ளனர். இருவரும் ஒன்றாகச் செல்லவில்லை என பயணக் குறிப்புகளில் இருந்து அறிய முடிகிறது. ஆற்றங்கரைகளில் உள்ள கற்களின் மீது அமர்ந்து கொண்டு அதனை நீரால் கழுவி அதன் மீதே உணவை வைத்து உண்பதை பாரதியார், செல்லம்மா பாரதி இருவரும்விவரித்துள்ளனர். மேற்கண்ட பத்தியில் செல்லம்மா பாரதியின் மொழிநடை, பேச்சுவழக்கும், பிறமொழிக் கலப்புடனும் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பாரதியாரின் மொழிநடையில் குறைந்த அளவிலேயே பிறமொழிக் கலப்பு உள்ளது. இருவரும் பாபநாசத்து நீரின் சிறப்பை தமது பயண இலக்கியத்தில் பதிவு செய்துள்ளனர். பாரதியார் மட்டும்அங்குள்ள குரங்குகளுக்கு உணவளித்த அனுபவத்தையும் சேர்த்து பதிவு செய்துள்ளார். இதனை,

பாபநாசத்து மீன்களைப் போலவே அவ்விடத்துக் குரங்குகளும் கீர்த்தியுடையன. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக அவை யாத்திரைக்கு வரும் மனிதர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகி வருவதால், தாமும் இயன்றவரை மனித நாகரிகத்துடன் ஒத்த நடைகள் பெற்றிருக்கின்றன. மனிதர் கையினின்றும்

தீன்பண்டங்களை மிகவும் பயபக்தியுடனும் விநயத்துடனும் வாங்கித் தின்னுகின்றன. இதின்னிறும் அக்குரங்குகள் ஸமயம் வாய்த்த போது களவு, கொள்ளைகள் நடத்துவது கிடையாதென்று நினைக்கக் கூடாது. அந்தச் செயல்கள் முறைப்படியே நடைபெற்று வருகின்றன.

சில குழந்தைகளின் கையில் தீன்பண்டமிருப்பதைக் கண்டால் குரங்குகள் அதி ஸுலபமாகத் தட்டிக் கொண்டு போய்விடும். பெரியோர் வைத்திருக்கும் பண்டங்களையும் அவர்கள் சற்றே கவனக் குறைவாக இருக்கக் கண்டால் அக்குரங்குகள் பறித்துக் கொண்டு போகும். துணி, மணி, செருப்பு கையில் அகப்படக் கூடியதையெல்லாம் ஆட்காவல் இல்லாவிட்டால் திருடிக் கொண்டு போய்விடும். (சி. சுப்ரமணியபாரதி, சுதேச மித்திரன், 02-01-1919 -18-01-1919) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம். என் ஈரோட்டு யாத்திரை

‘என்ஈரோட்டு யாத்திரை’ பாரதியாரின் பயண நூல்களில்காலத்தால் பிந்தைய படைப்பு ஆகும்.ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ள கருங்கல்பாளையம் என்ற ஊருக்குச்சென்று வந்ததையே ‘என் ஈரோட்டு யாத்திரை’ என்ற பெயரில் பயணக் கட்டுரையாக வெளியிட்டுள்ளார். இங்கு நடைபெற்ற சொற்பொழிவில் ‘மனிதனுக்கு மரணம் இல்லை’ என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியுள்ளார். இது, பொதுவெளியில் அவர் கடந்து கொண்ட இறுதி நிகழ்வு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.பாரதியார் ஈரோடு வந்து சென்ற தனது பயண அனுபவங்களை நுண்ணிய செய்திகளுடன் பதிவு செய்துள்ளார். இதில் பயண இடங்களுக்கிடையிலான தூரம், செல்லும் வழி, வழியில் காணும் இடங்கள், ஊரில் வசிக்கும் மக்கள், மக்களின் இயல்பு ஆகியவற்றைச்சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். இதனை,

ஈரோட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன் . அது கொங்கு நாடு, ஆனால் அதற்கும் தென் பாண்டி நாட்டுக்கும் யாதொரு வேற்றுமையும் தென்படவில்லை. கட்டை வண்டி ஒன்று கிடைத்தது. கட்டை வண்டியில் ஒரு மனிதன் நிமிர்ந்து உட்கார இடமில்லை. ஒன்றரை அடி நீளம். மாடு ஒரு சிறு பூனைக் குட்டி போன்று இருந்தது. நான் ஒன்று. வண்டிக்குடையவன் இரண்டு. அவனுக்குக் கீழே கூலிக்கு வண்டி ஓட்டும் சிறுவன் ஒருவன். எங்கள் மூவரையும் மூன்று பர்வதங்களாக நினைத்து அந்த மாட்டுப் பூனை இழுத்துக் கொண்டு போயிற்று. அரை மைல் தூரத்தில் உள்ள கருங்கல் பாளையத்தில் எனக்கு வேலை. அங்கு ஒரு சிநேகிதருடைய அழைப்பிற்கிணங்கிச் சென்றிருந்தேன். கருங்கல்பாளையத்துக்கு போய் சேரும் முன்னே மாடு வேர்த்துப்போய் விட்டது. அதன் மேலே குற்றம் சொல்வதில் பயனில்லை அது ஒரு சிறு ஐந்து அதன் மேலே நாங்கள் மூன்று தடி மனிதரும் ஒரு கழுத்தளவுக்கு செய்யப்பட்ட விதானத்தை உடைய வண்டியும் சவாரி பண்ணுகிறோம். (சி. சுப்ரமணியபாரதி, சுதேச மித்திரன், 04-8-1921) என்ற கட்டுரை வரிகளின் மூலம் நன்கு அறியலாம். மேற்கண்ட பகுதிகள் மூலம், மாட்டுவண்டி, மாட்டின் உருவம், அதை விளக்கும் முறையிலான வருணனை மொழிநடை, பயணஇலக்கியப் புனைவு மொழி என பன்முகப் பரிமாணங்களில் பாரதியார் முத்திரை பதிக்கிறார். இக்கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாக, பாரதியார் பல்வேறு சுவையான செய்திகளைப் பட்டியலிட்டுச் செல்கிறார்.

வருணனை மொழிநடையும் புனைவுமொழியும்

படைப்பாளர் ஒரு பொருளையோ மனிதரையோ இடத்தையோ வருணிக்கும் நிலையில் அவ்வகை உரைநடையை, வருணனை உரைநடைஎனலாம். புனைகதைகளிலும், பயணநூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் விளக்க உரைநடையிலும் வருணனை இன்றியமையாத இடம்பெறுகிறது. ஒவ்வொரு படைப்பாளருக்கும் தனித்த மொழிநடை உண்டு. அது பெரும்பாலும் அவருடைய புனைவு மொழியின் நீட்சியாக அமையும். காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்றுள்ள பயணஇலக்கியப் புனைவுமொழியை, நடைக் கட்டமைப்பை மாற்றி அமைத்ததில் பாரதியாருக்குப் பெரும் பங்குள்ளது. இதற்கு அவருடைய ஆங்கில நூலறிவும் ஆங்கிலப் புலமையும் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

பாரதியாரின் பயண இலக்கிய மொழிநடை, கூற விழையும் செய்தியைக் கேட்பவரின் மனதில் எளிமையாகப் பதிய வைக்கும் இயல்புடையது; எளிய மக்களின் மொழி வழக்கோடு ஒசை நயமும் இணைந்த உரைநடை ஆகும். அது மட்டுமின்றி, அன்றாட மக்களின் புழங்குமொழி வழக்கு, பிற மொழிக் கலப்புடன் கூடிய உரையாடல் முறை, தேவையான இடங்களில் மட்டும் நீண்ட வருணனை எனப் பன்முகப் பரிமாணம் கொண்டது. பாரதியாரின் புனைவு மொழியில் குறிப்பிடத் தக்க மற்றொரு பாங்கு அவருடைய அங்கதநடை ஆகும். மேற்கண்டபயணப் பதிவுகளிலும்

‘அவ்விடத்துக் குரங்குகளும் கீர்த்தியுடையன’, ‘தாமும் இயன்றவரை மனித நாகரிகத்துடன் ஒத்த நடைகள் பெற்றிருக்கின்றன’, ‘அக்குரங்குகள் ஸமயம் வாய்த்த போது களவு, கொள்ளைகள் நடத்துவது கிடையாதென்று நினைக்கக் கூடாது. அந்தச் செயல்கள் முறைப்படியே நடைபெற்று வருகின்றன’, ‘மாடு ஒரு சிறு பூனைக் குட்டி போன்று இருந்தது, எங்கள் மூவரையும் மூன்று பர்வதங்களாக நினைத்து அந்த மாட்டுப்பூனை இழுத்துக் கொண்டு போயிற்று’ என்ற தொடர்களை அங்கதச்சுவை தொனிக்க பாரதியார் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொகுப்புரை

பாரதியார் தமது பயணஇலக்கியங்களில், செல்லும் வழி, அங்குள்ள இயற்கைச் சூழல்பற்றிய வருணனை, காலஅளவு, செல்லும் தூரம், சத்திர வசதி, உணவுமுறை, மக்களின் பழக்க வழக்கப் பதிவுகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். தனது சமகாலப் பயணஇலக்கியப் படைப்பாளர்களை விடச் சிறந்த வருணனை மொழிநடையைத் தனது பயண இலக்கியங்களில் பதிவு செய்துள்ளார். இவருடைய பயண இலக்கியங்களில் தனித்துத் தெரியும் வருணனை நடையும் புழங்குமொழியும் அது சார்ந்து உருவான புனைவு மொழிக் கட்டமைப்பும் பாரதியாரை பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இது, பாரதியார் பயண இலக்கிய முன்னோடியாக, தனித்துக் காட்சியளிக்க காரணமாக அமைந்துள்ளது. தமிழின் நவீனப் பயணஇலக்கிய வருணனை மொழி நடையை, புனைவு மொழிக் கட்டமைப்பை உருவாக்கியதிலும் மேம்படுத்தியதிலும் பாரதியாருக்கு தனித்தஇடம் உண்டு.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1]இளவரசன், சா.அயலக பயண அனுபவம், வெற்றி பதிப்பகம், ஈரோடு 2008.
- [2]செட்டியார், ஏ.கே. (தொ) தமிழ்நாடு - நூறாண்டுகளுக்கு முந்தைய பயணக் கட்டுரைகள், சந்தியா பதிப்பகம் , சென்னை, 2017.
- [3] ஞானபுஷ்பம்,இரா. தமிழில் பயணஇலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
- [4]பட்டச்சார்ஜி, ஷோபனா.டீராவல் ரைட்டிங் இன் இந்தியா, சாகித்ய அகதமி, ரபிந்திர பவன், புது தில்லி. 2006.
- [5] பத்மநாபன்,ரா. அ. பாரதி புதையல் பெருந்திரட்டு, வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 1982.
- [6]பாரதியார்,பாரதியார் கட்டுரைகள், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2022.
- [7]பாரதி பிரகாஷ், ச. “தமிழில் பயணஇலக்கியம் -பயணங்கள், பாதைகள், பதிவுகள்”, நவீனத் தமிழாய்வு, ISSN: 2321- 984 X, மார்ச் 2014.
- [8]பாரதி பிரகாஷ், ச. இந்திய மொழிகளில் பயணஇலக்கியம்- பயணங்கள், பாதைகள், பதிவுகள், நவீனத் தமிழாய்வு,ISSN: 2321- 984 X, செப்டம்பர் 2015
- [9] மோகனா, இரா. பயணஇலக்கியம் ,மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்,2006.
- [10] ராமகிருஷ்ணன், எஸ். தேசாந்திரி, தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை, 2022.

References

- [1] Ilavarasan, s., Ayalaga Payana anubavam,Vetri Pathippagam, Erode,2008
- [2]Chettiyar, A.K.(C) Tamilnadu – Noorandukalukku Munthaiya Payanak katturaikal. Sandya Pathippagam, Chennai, 2017.
- [3] Gnanapushpam, R. Tamilil payana ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam,Chennai, 1990.
- [4] Battcharji, Shobana. Travel writing in India , SakityaAkademy, Rabindrabhavan, Newdelhi.
- [5] Pathmanaaban , R. A(Editor) , Bharathi puthaiyal perunthirattu, vaanathi pathippagam,Chennai,1982.
- [6] Bharathiyaar,Bharathiyaar katturaikal, Poompukar Pathippagam, Chennai, 2022.
- [7] Bharathi Prakash, S., Tamilil Payana ilakkiyam – Payanangkal , Paathaikal, Pathivukal., Naveenath Tamilaavu, ISSN: 2321- 984 X, March 2014.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).